

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 7883

Doknr.
408487

Dato
21-11-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 20. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 55 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 55:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 20. oktober 2016 jf. SOU alm. del – bilag 33 (internt bilag), herunder om ministeren mener, at forældremyndighedssagen er håndteret tilfredsstillende i forhold til børnenes tarv? Ministeren bedes i den forbindelse kommentere hensigtsmæssigheden af tvillingernes adskillelse.”

Svar:

I spørgsmålet henvises der til en henvendelse, som omhandler en konkret sag om forældremyndighed, der, efter det i henvendelsen oplyste, er afgjort ved domstolene. Jeg finder det rigtigst ikke at kommentere på den konkrete afgørelse.

Generelt kan jeg oplyse, at det fremgår af forældreansvarslovens § 4, at alle afgørelser efter loven, herunder afgørelser om forældremyndighed, skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet. Vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, sker ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold – herunder barnets egen indstilling – sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen i form af f.eks. børnesagkyndig kundskab.

Alle sager om forældremyndighed indledes i Statsforvaltningen. Dette gælder også sager, hvor forældrene er uenige om forældremyndigheden eller barnets bopæl, og hvor begge ønsker sagen afgjort af domstolene. Statsforvaltningen kan tilbyde forældrene børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling for, at forældrene selv kan finde en mindelig løsning på sagen. Lykkes dette ikke, afslutter Statsforvaltningen sagen og indbringer den, efter anmodning fra en af forældrene, for retten.

Statsforvaltningen kan efter forældreansvarslovens § 22, stk. 1, i særlige tilfælde træffe bestemmelse om anden kontakt med barnet i form af telefonsamtaler, brevveksling, elektronisk post, fotografier el.lign. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, hvis bopælsforælderen uden rimelig grund griber ind i barnets kontakt med den anden forælder, eller hvis samværet er begrænset, f.eks. på grund af afstanden mellem forældrenes bopæle.

Derudover gælder efter servicelovens § 52, at kommunen skal træffe afgørelse om foranstaltninger, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen. Kommunen skal senest 24 timer efter modtagelse af underretningen vurdere, om der er behov for iværksættelse af akutte foranstaltninger over for barnet eller den unge.

Endelig er det muligt at underrette Ankestyrelsen, hvis man oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung. Ankestyrelsen kan herefter vælge at gå ind i sagen og pålægge kommunen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann